

תת"ע 4099/04/16 - מדינת ישראל נגד קידם רפי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4099-04-16 מדינת ישראל נ' קידם רפי

לפני	כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם:	קידם רפי

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם.

1. לנאשם נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה במהירות מופרזת. הנאשם לא כפר בביצוע העבירה אך טען כי אדם אחר נהג בעת ביצועה. ביום 26.6.16 התקיים דיון בפני כב' השופטת בונדה. הדיון נועד לשמיעת ראיות אך מסיבות שאין צורך לפרטן לא נשמעו ראיות באותו דיון. הדיון נדחה, בנוכחות הנאשם, ליום 3.5.17. במועד זה לא התייצב הנאשם לדיון ועל כן הוא נשפט בהיעדרו.

2. הנאשם טוען כי טעה לחשוב שהזמנה לדיון תשלח לביתו. עוד הוא טוען כי נגרם לו עיוות דין עקב שפיטתו בהיעדרו. זאת הן בשל הטענה כי אדם אחר - ולא הוא - נהג ברכב בעת ביצוע העבירה והן בשל כך שהעונש שהוטל עליו סוטה, לשיטתו, באופן קיצוני מן העונש ההולם בנסיבות. המבקש מציין גם נסיבות אישיות.

3. המאשימה מתנגדת לבקשה. לטענתה פסק הדין אינו גורם לנאשם עיוות דין. ההנחה היא כי הנאשם כבעל הרכב הוא האחראי לעבירה שבוצעה ועד למועד מתן פסק הדין לא עלה בידי הנאשם להוכיח אחרת. לעניין העונש נאמר כי פסק הדין מקל עם הנאשם ביחס לנסיבות ביצוע העבירה ועברו התעבורתי.

דין והכרעה

4. הנאשם מעלה 3 טענות עיקריות: הראשונה, אי ידיעה על מועד הדיון שנקבע; השנייה, גרימת עיוות דין בשל כך שאדם אחר נהג ברכב בעת העבירה; השלישית, העונש שנגזר עליו חמור באופן קיצוני מן המקובל.

5. אינני מקבל את הטענה כי אי ידיעת הנאשם על מועד הדיון מהווה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו. מועד הדיון נרשם בבירור בפרוטוקול ומכאן שהנאשם שנכח בדיון מוחזק כמי שקיבל את הפרוטוקול ועיין בתוכנו. אם הנאשם אינו טורח לקרוא פרוטוקול דיון שנוהל בעניינו הרי שאין לו להלין אלא על עצמו. לא ניתן לקבוע כי הסברו של הנאשם לאי התייצבותו הוא סביר.

העונש שהוטל על הנאשם אינו חמור בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולעבר התעבורתי המכביד שנזקף לחובת הנאשם. מדובר בעבירה של נהיגה במהירות הנושקת לכפל המהירות המותרת בדרך עירונית. אין צורך להכביר מלים על חומרת העבירה בנסיבות הללו. עברו המכביד של הנאשם משחק אף הוא תפקיד חשוב בקביעת מקומו של הנאשם במתחם שנקבע.

אני מקבל את הטענה כי ככל שיוכיח הנאשם כי אדם אחר - שאינו הנאשם - נהג ברכב בעת העבירה הרי ששפיטת הנאשם והרשעתו בדיון בגין עבירה זו גורמת לו עיוות דין. למרות זאת חשוב לזכור כי עיוות דין זה היה עשוי להימנע אילו היה הנאשם פועל באופן סביר ומעיין בפרוטוקול או לכל הפחות מברר לאחר הדיון מהו המועד שנקבע לשמיעת ראיות במקום להניח הנחות חסרות בסיס בעניין הזמנה שתשלח אליו. על מחדל זה יכול וראוי כי הנאשם יכפר בתשלום הוצאות כאמור.

6. לאור כל האמור אני קובע כי בכפוף לכך שהנאשם ישלם הוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 1600 ₪ עד 5.7.17 יבוטל פסק הדין והתיק יקבע לשמיעת ראיות פעם נוספת. שימת לב הנאשם כי במקרה כזה עליו לדאוג להתייצבות כל העדים מטעמו למועד שיקבע לאחר תשלום ההוצאות.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ז, 17 מאי 2017, בהעדר הצדדים.